

Άγιος Πορφύριος: «Εγρήγορση είναι ο έρωσ για τον Θεό»

χριστιανός δεν πρέπει να είναι νωθρός...

Να έχετε συνέχεια τη μνήμη του Θεού. Έτσι ο νους σας θ' αποκτήσει ευλυγισία. Η ευλυγισία τού νου έρχεται απ' την εγρήγορση. **Εγρήγορση είναι ο έρωσ για τον Θεό.** Είναι να έχεις πάντα στο νου και στην καρδιά σου τον Χριστό, έστω κι αν κάνεις άλλες δουλειές. Θέλει έρωτα προς τον Χριστό, λαχτάρα. Μνήμη Θεού θ' αποκτήσετε με την ευχή, «Κύριε Ιησού Χριστέ...», με τις προσευχές της Εκκλησίας, με τους ύμνους, με το να φέρνεται στον νου σας τις ενέργειες του Θεού και χωρία απ' την Αγία Γραφή κι από άλλα πνευματικά βιβλία. Αυτό, βέβαια, θέλει αγαθή προαίρεση -δεν γίνεται με εξαναγκασμό, αλλά κυρίως διά της θείας χάριτος. Η θεία χάρις, όμως, θέλει τις προϋποθέσεις, την αγάπη και την ταπείνωση.

Αν ζείτε μέσα στη θεία χάρι, δεν θα σας προσβάλει το κακό. Αν δεν ζείτε το θείον, θα σας κυκλώσει το κακό, θα σας πιάσει η νωθρότης και θα παιδεύεσθε. **Άμα βλέπετε νωθρότητα, ο άνθρωπος δεν είναι καλά στην ψυχή.** Εμείς πολλές φορές, όταν δούμε έναν άνθρωπο ήσυχο, εχέμυθο, κάπως διακριτικό, λέμε: «Πολύ καλός άνθρωπος, άγιος άνθρωπος». Κι όμως, μπορεί να είναι νωθρός. **Οι νωθοί, οι οκνηροί και οι τεμπέληδες δεν είναι εντάξει απέναντι του Θεού**

. Η τεμπελιά είναι πολύ κακό πράγμα. Η νωθρότητα είναι αρρώστια, είναι αμαρτία. **Ο Θεός δεν μας θέλει νωθρούς.** Ρέμπελα θα ζείτε; «Εξέχασα να κάνω αυτή τη δουλειά, παραδείγματος χάριν, να κλείσω την πόρτα, όταν βγήκα απ' το δωμάτιο». Τι θα πει, «εξέχασα»; Να θυμηθείς! Να προσέξεις! Ενώ η πολλή προσπάθεια, η κίνηση, ο κόπος, η δράση είναι αρετή. Ο σωματικός κόπος είναι αγώνας, αγώνας πνευματικός. Όσο απερίσκεπτοι είστε, τόσο θα βασανίζεσθε. Αντίθετα, όσο ευλαβείς και προσεκτικοί, τόσο ευτυχείς.

Στο Άγιον Όρος, στο κελλί που έχω, η πόρτα έχει μια παλιά μπετούγια. Πρέπει να την πιέσει κάποιος για ν' ανοίξει και τότε κάνει έναν πολύ δυνατό θόρυβο. Κάθε φορά που ερχόταν κάποιος και την πατούσε, η μπετούγια έκανε «κράααακ!». Σε εκατό μέτρα ακουγόταν ο θόρυβος. Δεν μπορούσαν ν' ανοίξουν χωρίς να κάνουν θόρυβο. Ενώ ήταν εύκολο και τους το έδειξα και δοκίμασαν, και πάλι έκαναν θόρυβο. Αυτά τα πράγματα φαίνονται απλά, αλλά έχουν σχέση με όλη μας τη ζωή. Όσο πλησιάζετε τον Θεό, τόσο είστε πιο προσεκτικοί, χωρίς να το επιδιώκετε, σε όλα τα πράγματα αλλά και στα πνευματικά. Προσέχοντας για την ψυχή σας, γίνεσθε με τη θεία χάρι πιο έξυπνοι. Έχετε εργασθεί στη ζωή σας χωρίς λογισμούς; Δεν κάνετε λάθη. Η χάρις του Θεού σας σκεπάζει. **Ο χριστιανός δεν πρέπει να είναι νωθρός, δεν πρέπει να κοιμάται.** Πρέπει, όπου κι αν πάει, και με την προσευχή του και με τη φαντασία του να πετάει. Και πράγματι, δύναται ο χριστιανός που αγαπάει τον Θεό να πετάει με τη φαντασία του. Να πετάει μες στ' άστρα, μες στ' άπειρο, μες στο μυστήριο, μες στην αιωνιότητα, μες στον Θεό. Να είναι υψιπέτης. Να προσεύχεται και να αισθάνεται ότι γίνεται και αυτός Θεός κατά χάριν. Να γίνεται πούπουλο και να πετάει με τη σκέψη του. Και η σκέψη του δεν είναι μία σκέτη φαντασία. Αυτό που λέμε «πετάει», δεν είναι φαντασία, είναι πραγματικότητα, όχι φαντασιοπληξία. Ο χριστιανός δεν ζει στα σύννεφα, όπως λέμε συνήθως. Συλλαμβάνει την πραγματικότητα και την ζει. Αυτά που διαβάζει στο Ευαγγέλιο και στους Πατέρες, τα ενστερνίζεται, τα ζει, μπαίνει στις λεπτομέρειες, τα εκβαθύνει, τα κάνει βιώματα. Γίνεται λεπτός δέκτης των μηνυμάτων του Θεού.

Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου
«Λόγοι περί πνευματικής ζωής»

Πηγή: xristianos.gr